

Από την Αγία Πόλη αναφωνείται το Άγγελμα της χαράς (Πασχάλιο Μήνυμα Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ. Θεοφίλου)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

«Χαίρετε λαοί και αγαλλιάσθε
άγγελος εκάθισεν εις τον λίθον του μνήματος
αυτός ημάς ευηγγελίσατο ειπών
Χριστός ανέστη εκ νεκρών, ο σωτήρ του κόσμου
και επλήρωσε τα σύμπαντα ευωδίας.
Χαίρετε λαοί και αγαλιάσθε».

(Στιχηρόν αναστάσιμον των Αίνων β ἤχου)

Όρθρος ην βαθύς τη ημέρα εκείνη τη μια των Σαββάτων, τη πρώτη της Εβδομάδος, μετά την σταύρωσιν και την ταφήν του Κυρίου Ιησού.

Τον όρθρον τούτον προλαβούσαι αι περί Μαριάμ γυναίκες, αι συνακολουθήσασαι τω Ιησού από της Γαλιλαίας και γενόμεναι μάρτυρες του σταυρού και της ταφής Αυτού, εξήλθον προς το μνημείον, απορούσαι και διερωτώμεναι, ποίος θα αποκυλίση τον λίθον εκ της θύρας αυτού, δια να αλείψουν με μύρα το σώμα του εσταυρωμένου και ενταφιασμένου Κυρίου Ιησού Χριστού.

Φθάσασαι όμως εις το μνημείον, εγένοντο μάρτυρες θεάς εκπάγλου και θαυμαστής λίαν.

Εύρον αποκεκυλισμένον τον λίθον, ζεύγος δε ζωηφόρων αγγέλων ένδοθεν του

μνημείου εβόα προς αυτάς «τι ζητείτε τον ζώντα μετά των νεκρών, ουκ έστιν
ώδε αλλά ηγέρθη» (Λουκ. 24, 6). «Ίδε ο τόπος όπου έθηκαν αυτόν(Μαρκ 16, 6)».

Τούτο ήτο το ευαγγέλιον, το χαρμόσουνον άγγελμα του τελεσιουργηθέντος έργου
του Θεού, δια την αναγέννησιν, την ανακαίνισιν, την λύτρωσιν, την ελευθερίαν,
την ανάστασιν και την σωτηρίαν του ανθρώπου.

Ο Μονογενής Υιός και Λόγος Αυτού, ο προσλαβών σάρκα εκ Πνεύματος Αγίου και
Μαρίας της Αειπαρθένου και προσηλώσας την σάρκα ταύτην εκουσίως εις τον
σταυρόν, αποθανών ως άνθρωπος επί του σταυρού και ταφείς ως θνητός, ανέστη
τριήμερος εκ νεκρών τη δυνάμει του Πατρός Αυτού και τη ιδία Αυτού Θεϊκή
δυνάμει.

Ο θάνατος ουκ έσχεν εξουσίαν επ' Αυτού. Ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός δια του
ιδίου Αυτού θανάτου τον θάνατον επάτησε.

Διέλυσε τα δεσμά του Άιδου, διέρρηξε τας σφραγίδας του μνήματος και αφήκε
τούτο κενόν μετά των οthonίων μόνον εις μαρτύριον της Αναστάσεως Αυτού.

Ουχ ήττον όμως την αγγελικήν οπτασίαν και αγγελίαν εβεβαίωσε μετ' ου πολύ δια
της ιδίας Αυτού αναστασίμου παρουσίας ο εκ νεκρών αναστάς Κύριος.

Ενεφανίσθη μετά του εσταυρωμένου, ηλωμένου, λελαμπρυσμένου και τεθεωμένου

αχράντου Αυτού σώματος εις πλείστας εμφανείας μετά την Ανάστασιν.

Υπήντησε autάς τας μυροφόρους γυναίκας εις τον κήπον του μνημείου, λέγων autαίς «χαίρετε» (Ματθ. 28, 9).

Ενεφανίσθη εις τους μαθητάς Αυτού, συνηγμένους εις το υπερώον, των θυρών κεκλεισμένων, ούσης οψίας τη ημέρα εκείνη τη μια των Σαββάτων και πάλιν μεθ' ημέρας οκτώ, του Θωμά όντος μετ' αυτών (Ιωάνν. 20, 19-29).

Συνεπορεύθη μετά Λουκά και Κλεόπα προς Εμμαούς, ένθα και ηυλόγησε και επέδωσεν αυτοίς τον άρτον (Λουκ. 24, 30).

Έστη εν μέσω των μαθητών λαλούντων και προέτρεψεν αυτούς, όπως ψηλαφήσουν Αυτόν και βεβαιωθούν ότι ως Ενανθρωπήσας είχε «σάρκα και οστέα» και εζήτησε παρ' αυτών και έλαβε και έφαγε “ιχθύος οπτού μέρος και από μελισσίου κηρίου», (Λουκ. 24, 36 -44).

«Παραστήσας εαυτόν ζώντα εν πολλοίς τεκμηρίοις μετά το παθείν» (Πραξ. 1,3), την τεσσαρακοστήν από της Αναστάσεως ημέραν, των μαθητών βλέπόντων, επήρθη ενδόξως εις τον ουρανόν και εκάθισεν εκ δεξιών του Πατρός Αυτού το εν τη Ενανθρωπήσει πρόσλημμα ημών και εθέωσεν αυτό.

Εκείθεν απέστειλεν ημίν παρά του Πατρός Παράκλητον άλλον, το Πνεύμα της αληθείας, το Πνεύμα Αυτού το Άγιον, το οποίον εφώτισε τους αγίους Αυτού μαθητάς και αποστόλους και ίδρυσε την Εκκλησίαν, το Σώμα Αυτού το Άγιον.

Ίδρυσε ταύτην και προώρισε, ίνα αύτη συνεχίζη επί της γης το αγιαστικόν και σωστικόν Αυτού έργον. Να αποτελή φανέρωσιν της εληλυθυίας και ερχομένης Αυτού βασιλείας εν τω κόσμω. Να κηρύττη το Ευαγγέλιον Αυτού έως εσχάτου της γης.

Να παρέχη άφεσιν αμαρτιών εν τη δοθείση αυτή παρ' Αυτού εξουσία.

Να κηρύττη εις την άγνοιαν του κόσμου την γνώσιν του προσώπου Αυτού. Ότι Αυτός εστιν «η οδός και η αλήθεια και η ζωή», (Ιωάν. 14, 4).

Να εξασκή έργον φιλανθρωπίας προς ενδεείς, πρόσφυγας, ναυαγούς και αστέγους, παραδειγματιζομένη εξ Εκείνου, ο Οποίος «ουκ είχε που την κεφαλήν κλίνη», (Ματθ. 8, 20).

Εν τη δυνάμει των λόγων Αυτού, «λάβετε, φάγετε και πείτε εξ αυτού πάντες» και εν τη επικλήσει του Αγίου Πνεύματος να μεταδίδη το σώμα Αυτού το άχραντον και το αίμα Αυτού το τίμιον εις άφεςιν αμαρτιών και ζωήν αιώνιον.

Να αντιπαραθέτη εις την μανίαν της πολεμικής βίας και εις το παράλογον των νεοφανών τρομοκρατικών καταστροφικών ενεργειών τον λόγον Αυτού της θυσιαστικής αγάπης και συνδιαλλαγής, «Πάτερ άφες αυτοίς», (Λουκ. 23, 34) και «εγώ δε λέγω υμίν αγαπάτε τους εχθρούς υμών και προσεύχεσθε υπέρ των διωκόντων υμάς», (Ματθ. 5, 44).

Η Εκκλησία των Ιεροσολύμων, Σιών η Αγία, η λαχούσα παρά του Ιδρυτού αυτής την διακονίαν Αυτού και του λυτρωτικού έργου Αυτού εις τους τόπους, εις τους οποίους Ούτος σαρκί εφανερώθη και δη εις τον ζωοδόχον Αυτού τάφον, το Ιερόν Κουβούκλιον το οποίον και ηυλογήθη προσφάτως, όπως αναστηλώση, εύχεται εις το χριστεπώνυμον πλήρωμα αυτής οπουδήποτε γης και εις τους τιμώντας αυτήν ευλαβείς προσκυνητάς την υπομονήν εις τέλος και την καρποφορίαν εν υπομονή, την δύναμιν και την ελπίδα της αναστάσεως ως αντίδοτον εις τας αντιξοότητες και τας θλίψεις, την όντως ειρήνην του Αναστάντος Ιησού Χριστού, την υγιείαν και τήν ευημερίαν και χαρμόσουνον αναστάσιμον πασχάλιον περίοδον, αναφωνούσα εν χαρά ανεκλαλήτω το «Χριστός ανέστη».

Εν τη Αγία Πόλει Ιερουσαλήμ, ΠΑΣΧΑ 2017

Μετά Πατρικών ευχών και Πατριαρχικών ευλογιών,

Διάπυρος προς Κύριον ευχέτης,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ

Πατριάρχης Ιεροσολύμων